

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

PLs. ÚS 20/2017-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí pléna 20. septembra 2017 prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti [REDACTED], [REDACTED], zastúpenej advokátskou kanceláriou ATLegal, s. r. o., Grösslingová 45, Bratislava, v mene ktorej koná advokátka a konateľka JUDr. Andrea Tomlainová, PhD., LL.M, vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Obdo 58/2016 z 31. januára 2017 v časti výroku II a postupom, ktorý tomuto uzneseniu predchádzal (vedenú pod sp. zn. Rvp 885/2017), a uznesením Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 24 Cb 176/2014 z 26. apríla 2017, ako aj postupom, ktorý tomuto uzneseniu predchádzal (vedenú pod sp. zn. Rvp 1192/2017) a takto

r o z h o d o l :

Veci vedené Ústavným súdom Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 885/2017 a sp. zn. Rvp 1192/2017 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 885/2017.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 15. mája 2017 elektronicky a 16. mája 2017 poštou doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 4 Obdo 58/2016 z 31. januára 2017 v časti výroku II a postupom, ktorý tomuto uzneseniu predchádzal. Sťažnosť je vedená pod sp. zn. Rvp 885/2017 a bola pridelená sudkyňi JUDr. Ľudmile Gajdošíkovej ako sudkyňi spravodajkyňi, ktorá je podľa Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 1. marca 2017 do 28. februára 2018 (ďalej len „rozvrh práce“) členkou II. senátu ústavného súdu.

2. Ústavnému súdu bola následne 3. júla 2017 poštou doručená sťažnosť sťažovateľky, ktorou namieta porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 24 Cb 176/2014 z 26. apríla 2017 a postupom, ktorý tomuto uzneseniu predchádzal. Sťažnosť je vedená pod sp. zn. Rvp 1192/2017 a bola pridelená sudcovi JUDr. Milanovi Ľalíkovi ako sudcovi spravodajcovi, ktorý je podľa rozvrhu práce členom I. senátu ústavného súdu.

3. Zo sťažnosti vedenej pod sp. zn. Rvp 885/2017 vyplýva, že najvyšší súd uznesením sp. zn. 4 Obdo 58/2016 z 31. januára 2017 dovolanie sťažovateľky, ktorá vystupovala v procesnej pozícii žalovanej, odmietol a súčasne vo výroku II priznal žalobcovi [REDAKOVANÉ] nárok na náhradu trov dovolacieho konania. Sťažovateľka v sťažnosti namieta, že najvyšší súd II. výrokom uznesenia z 31. januára 2017 postupoval v rozpore s procesnými princípmi vyplývajúcimi z ustanovení § 218 ods. 1, § 255 a § 262 Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej aj „CSP“) v spojení s § 453 ods. 1 CSP z dôvodu, že uvedené uznesenie

najvyššieho súdu nie je v zmysle § 262 ods. 1 v spojení s § 453 ods. 1 CSP „*rozhodnutím, ktorým sa konanie končí*“. Podľa sťažovateľky nemohol najvyšší súd rozhodnúť v uznesení z 31. januára 2017 výrokom II o tom, že žalobca má nárok na náhradu trov dovolacieho konania, pretože konanie vedené na okresnom súde pod sp. zn. 24 Cb 176/2014 medzi žalobcom a sťažovateľkou ako žalovanou nebolo v merite veci skončené, a preto v takomto štádiu konania nie je ešte zrejmé, ktorá strana bude mať úspech vo veci z hľadiska nároku na náhradu trov konania.

4. Zo sťažnosti vedenej pod sp. zn. Rvp 1192/2017 vyplýva, že okresný súd uznesením sp. zn. 24 Cb 176/2014 z 26. apríla 2017 zmenil svoje predošlé uznesenie zo 4. apríla 2017 tak, že uložil sťažovateľke povinnosť zaplatiť žalobcovi [REDAKOVANÉ] náhradu trov dovolacieho konania v sume 51 301,25 € právnomu zástupcovi žalobcu, a to do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia. Okresný súd bol pri vydávaní napadnutého uznesenia z 26. apríla 2017 viazaný výrokom uznesenia najvyššieho súdu z 31. januára 2017 o nároku na náhradu trov dovolacieho konania. Uznesenie najvyššieho súdu z 31. januára 2017 v časti II výroku, ktorým bolo rozhodnuté o nároku na náhradu trov dovolacieho konania, sťažovateľka napadla sťažnosťou, ktorá je vedená pod sp. zn. Rvp 885/2017, preto v nadväznosti na uplatnené námietky je nimi postihnuté aj uznesenie okresného súdu z 26. apríla 2017.

II.

5. Podľa § 31a ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia Civilného sporového poriadku.

6. Podľa § 166 ods. 1 CSP v záujme hospodárnosti konania súd spojí na spoločné konanie také konania, ktoré sa pred ním začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých strán.

7. Podľa čl. II ods. 10 rozvrhu práce v záujme hospodárnosti konania môže plénum ústavného súdu rozhodnúť o spojení vecí patriacich do pôsobnosti senátov ústavného súdu, ktoré boli pridelené členom rôznych senátov ako sudcom spravodajcom, na spoločné konanie, ak tieto veci spolu skutkovo súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov. Návrh na rozhodnutie o spojení môže plénu ústavného súdu podať sudca spravodajca vo veci, ktorej spojenie s inou vecou sa navrhuje, alebo predsedníčka ústavného súdu. Ak vzhľadom na okolnosti hodné osobitného zreteľa nerozhodne plénum inak, je na spoločné konanie o spojených veciach príslušný ten senát ústavného súdu, ktorého členom je sudca spravodajca v tej zo spájaných vecí, v ktorej začalo konanie na ústavnom súde skôr (§ 18 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

8. S prihliadnutím na obsah sťažností vedených ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 885/2017 a sp. zn. Rvp 1192/2017 a z tohto obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť uvedených sťažností, vzájomnú nadväznosť napadnutých rozhodnutí, ako aj na totožnosť v osobe sťažovateľky, ktorá v oboch sťažnostiach namieta porušenie identických práv, ústavný súd v záujme hospodárnosti konania podľa § 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 166 ods. 1 CSP rozhodol, že veci vedené ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 885/2017 a sp. zn. Rvp 1192/2017 spája na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 885/2017.

9. Tieto skutočnosti boli podkladom pre záver ústavného súdu obsiahnutý vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. septembra 2017